

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (esimene koda)

13. september 2005*

Kohtuasjas T-72/04,

Sonja Hosman-Chevalier, Euroopa Ühenduste Komisjoni ametnik, elukoht Brüssel, esindajad: advokaadid J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier, E. Wouters ja A. Sayagués Torres,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: J. Currall ja M. Velardo, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

mille esemeks on nõue tühistada komisjoni 29. oktoobri 2003. aasta otsus, millega keelduti hagejale maksmast Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade VII lisa artiklis 4 ette nähtud kodumaalt lahkumise toetust ja sellega kaasnevaid toetusi,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees J. D. Cooke, kohtunikud R. García-Valdecasas ja V. Trstenjak,

kohtusekretär: ametnik I. Natsinas,

arvestades kirjalikus menetluses ja 5. aprilli 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) käesolevas asjas kohaldatava redaktsiooni artikkel 69 sätestab, et kodumaalt lahkumise toetus moodustab 16% ametniku põhipalga, majapidamistoetuse ja ülalpeetava lapse toetuse kogusummast, mida ametnikul on õigus saada.

- 2 Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 kohaselt kodumaalt lahkumise toetust, mis moodustab 16% ametniku põhipalga, majapidamistoetuse ja ülalpeetava lapse toetuse kogusummast, makstakse:

„a) ametnikule:

- kes ei ole ega ole kunagi olnud selle riigi kodanik, mille territooriumil asub tema töökoht,

ja

- kes kuus kuud enne institutsiooni teenistusse asumist lõppenud viie aasta jooksul ei elanud pidevalt ega tegelnud oma põhilise tegevusalaga selle riigi territooriumil Euroopas. Käesoleva sätte kohaldamisel ei võeta arvesse teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile tehtud tööst tulenevaid asjaolusid;

[...]

- 3 Personalieeskirjade VII lisa artikli 5 lõike 1 esimene lõik määrab kindlaks, et sisseseadmistoetust, mis moodustab majapidamistoetuse saamise õigusega ametniku puhul kahe kuu põhipalgaga võrdse summa või muudel juhtudel ühe kuu

põhipalgaga võrdse summa, makstakse alalisele ametnikule, kes vastab kodumaalt lahkumise toetuse saamise tingimustele või kes tõendab, et ta on personalieeskirjade artikli 20 täitmiseks olnud sunnitud vahetama elukohta. Lõpetuseks, vastavalt personalieeskirjade VII lisa artikli 10 lõike 1 esimesele lausele on ametnikul teatud ajavahemiku jooksul õigus saada päevaraha, kui ta tõendab, et ta peab personalieeskirjade artikli 20 nõuete täitmiseks elukohta vahetama.

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 4 Hageja, kes on Austria kodanik, õppis ja töötas Austrias kuni 14. maini 1995. Alates 15. maist 1995 kuni 17. märtsini 1996 töötas ta Belgias Verbindungsbüro des Landes Tirol'is (Tirooli liidumaa kantselei), mis asub Brüsselis.
- 5 18. märtsist 1996 kuni 15. novembrini 2002 oli hageja tööandjaks Brüsselis asuv Austria Vabariigi alaline esindus Euroopa Liidu juures. Esinduse koosseisulise liikmena töötas ta kõigepealt Verbindungsstelle der Bundesländer'is (Austria liidumaade kontaktkantselei, edaspidi „VB”) ja hiljem Österreichischer Gewerkschaftsbund'is (Austria ametiühingute keskliit, edaspidi „OGB”).
- 6 16. novembril 2002 asus hageja ametnikuna tööle Euroopa Ühenduste Komisjonis. Kodumaalt lahkumise toetuse saamiseks personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes märgitud viieaastane periood (edaspidi „viiteperiood”) jäi niisiis ajavahemikku 16. mai 1997 kuni 15. mai 2002.

- 7 8. aprillil 2003 teatati hagejale komisjoni personali ja halduse peadirektoraadist, et kodumaalt lahkumise toetust ei saa talle maksta.
- 8 7. juulil 2003 esitas hageja personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse 8. aprilli 2003. aasta otsuse peale. 14. augusti 2003. aasta elektroonilise kirjaga ja 11. septembri 2003. aasta faksiga tegi hageja sellesse kaebusesse kaks täiendust.
- 9 29. oktoobri 2003. aasta kirjaga, millest hageja sai teadlikuks 3. novembril 2003, jättis ametisse nimetav asutus hageja kaebuse rahuldamata.
- 10 Sellest otsusest selgub, et hagejale keelduti kodumaalt lahkumise toetuse ja sellega kaasnevate toetuste maksmisest, kuna tema kutsealast tegevust Brüsselis viiteperiiodi jooksul ei saa käsitleda „teisele riigile tehtud tööna” personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud erandi tähenduses. Ametisse nimetav asutus leidis, et kuigi VB asus tõesti Austria Vabariigi alalise esinduse ruumides, oli ta sellele vaatamata autonoomne ja eristatav üksus, mille olid asutanud Austria liidumaad ja mille ülesandeks oli kaitsta nende liidumaade, mitte *Bund*'i (föderaalriik) huve. Mis puudutab OGB-d, hageja edastatud dokumente ja eelkõige tema töölepingut, siis kusagil ei olnud viidet mistahes seosele Austria Vabariigiga, mistõttu ka OGB-le tehtud tööd ei saanud võrrelda sellele riigile tehtud tööga.

Menetlus ja poolte nõuded

- 11 Esimese Astme Kohtu kantseleisse 20. veebruaril 2004 saabunud hagiavaldusega esitas hageja käesoleva hagi.

- 12 Esimese Astme Kohus otsustas 10. juunil 2004 kodukorra artikli 47 lõike 1 alusel, et menetlusdokumentide teistkordne vahetamine ei ole vajalik, sest kohtu menetluses olevad dokumendid võimaldavad piisavalt täielikult pooltel oma väiteid ja argumente suulise menetluse käigus edasi arendada; selle kohta hageja märkusi ei esitanud.

- 13 Esimese Astme Kohus (esimene koda) otsustas ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal algatada suulise menetluse. Menetlust korraldava meetmena palus Esimese Astme Kohus hagejal esitada teatavad dokumendid. Hageja täitis nimetatud nõude ettenähtud tähtaja jooksul.

- 14 Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu küsimustele kuulati ära 5. aprilli 2005. aasta kohtuistungil. Kohtuistungil käigus ja tulenevalt menetlust korraldavatest meetmetest otsustas Esimese Astme Kohus lisada toimikusse repliigi ja vasturepliigi, mille komisjon on esitanud kohtuasjas T-83/03: Salazar Brier v. komisjon. Pooled kuulati ära nende dokumentidega seoses.

15 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- tühistada 29. oktoobri 2003. aasta otsus, millega keelduti talle kodumaalt lahkumise toetuse ja sellega kaasnevate toetuste maksmisest;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt,

16 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi põhjendamatus tõttu rahuldamata;
- jätta hageja kohtukulud tema enda kanda.

Kohtuvaidluse ese

17 Kuigi hageja nõudis komisjoni 29. oktoobri 2003. aasta otsuse tühistamist, millega lükati tagasi 8. aprilli 2003. aasta otsuse peale personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel 7. juulil 2003 esitatud kaebus, on väljakujunenud kohtupraktika kohaselt käesoleva hagiga vaidlustatud Esimese Astme Kohtus ametniku huve kahjustav akt, mille peale kaebus esitati (Esimese Astme Kohtu 9. juuli 1997. aasta otsus kohtuasjas T-156/95: Echauz Brigaldi jt v. komisjon, EKL AT 1997, lk I-A-171 ja II 509, punkt

23, ja 15. detsembri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-300/97: Latino v. komisjon, EKL AT 1999, lk I-A-259 ja II-1263, punkt 30). Järelikult taotletakse käesoleva hagi ka komisjoni 8. aprilli 2003. aasta otsuse tühistamist, millega keelduti hagejale kodumaalt lahkumise toetuse ja sellega kaasnevate toetuste maksmisest.

Õiguslik käsitlus

- 18 Hageja esitab oma hagi toetuseks neli väidet. Esimene väide tuleneb faktiliste asjaolude ebaõigest hindamisest. Teine väide tuleneb personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a rikkumisest. Kolmas väide tuleneb võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisest.
- 19 Kõigepealt tuleb hinnata personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a rikkumisest tulenevat teist väidet.

Personaleeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a rikkumisest tulenev teine väide

Poolte argumendid

- 20 Hageja väidab, et komisjon on teinud õigusliku vea, kinnitades, et töö, mida hageja Austria Vabariigi alalises esinduses Euroopa Liidu juures tegi VB-le ja OGB-le, ei ole

käsitletav „teisele riigile tehtud tööna” personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punktis a toodud erandi tähenduses.

- 21 Esiteks leiab hageja, et komisjon on personalieeskirjade VII lisa artiklis 4 erandina toodud mõistet „riik” vääralt tõlgendanud. Hageja tegi tööd Austria Vabariigile ja seda sõltumatult asutusest, kellega ta oli lepingulistes suhetes. Hageja tuletab meelde, et personalieeskirjad sätestavad „teisele riigile tehtud töö” kui erandi viiteperioodi määramisel. Seega ei ole tähtis, et seda tööd tehtaks ministeeriumile või mõnele muule haldusasutusele, kuna otsustavaks saab see, et tööd tehakse teisele riigile. Hageja sõnul ei saa komisjon vastupidist otsust teha, kuna tema kuulumist Euroopa Liidu juures Austria Vabariigi alalise esinduse tehnilisse ja haldusteenistusse tunnustas mitte ainult Austria Vabariik, vaid ka Belgia Kuningriik.
- 22 Teiseks arvab hageja, et komisjoni väide, mille kohaselt Austria Vabariigi alaline esindus pakub ainult tööruume VB ja OGB taoliste asutustele, kes on sellest riigist täielikult sõltumatud, on vastuolus komisjoni enda varasema seisukohaga alalise esinduse juures tehtava töö suhtes. Austria Vabariigi alaline esindus oli Belgia protokolliteenistusse akrediteerinud kogu VB ja OGB personali. VB täitis neid kohustusi, mis Austria Vabariik oma konstitutsioonist lähtudes talle delegeeris. OGB on üks Austria sotsiaalpartneritest ja osaleb riigi õigusloomes, tehes omapoolseid ettepanekuid seaduseelnõudele või muudele poliitilistele projektidele, ning see on põhjus, miks sealsed töötajad on osa alalisest esindusest ning alluvad Austria suursaadikule. Hageja arvab seega, et VB-le ja OGB-le tehtud tööd Austria Vabariigi alalise esinduse juures oleks pidanud käsitlema kui „teisele riigile tehtud tööd” personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses.

- 23 Komisjoni arvates tuleb see väide tagasi lükata, kuna VB ja OGB juures töötatud aega ei saa käsitleda kui „teisele riigile tehtud tööd” personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses.
- 24 Komisjon väidab, et väljendit „teisele riigile tehtud töö” tuleb tõlgendada autonoomselt erinevatest siseriiklikest seadustest, et vältida mitmetimõistetavust, nagu ka Euroopa Kohus on kinnitanud oma 31. mai 2001. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-122/99 P ja C-125/99 P: D ja Rootsi v. nõukogu (EKL 2001, lk I-4319, punkt 11). Niisugune lähenemine on vajalik eelkõige selleks, et vältida samas institutsioonis töötavate isikute erinevat kohtlemist, mis võib juhtuda, kui kõnealust väljendit käsitletakse viitena erinevatele siseriiklikele seadustele. Komisjoni pakutud kitsas tõlgendus on kooskõlas personalieeskirjade VII lisa artikli 4 mõttega. Hageja tõlgendus viiks aga vastupidi tulemuseni, kus kõiki avalik- ja eraõiguslikke organeid, kellele keskvalitsus on delegeerinud sisemise pädevuse, käsitletakс kui riiki, mis ei saa olla ühenduse seadusandja taotlus. Seadusandja on kasutanud mõistet „riik”, kuigi sel ajal föderaalkorraldusega riigid juba eksisteerisid, mis näitab, et kui seadusandja oleks tahtnud seda määratlust laiendada ja lisada kõnealusesse sättesse poliitilisi allüksusi või piirkondlikke ühendusi, oleks ta seda sõnaselgelt ka teinud.
- 25 Mis puudutab VB-le tehtud tööd, siis toob komisjon esile, et kuigi vastab tõeale, et Austria liidumaadel on endal otse konstitutsioonist tulenev lai pädevusulatus, ei tähenda see seda, et liidumaad oleksid riigid personalieeskirjade VII lisa artiklis 4 toodud erandi tähenduses. Komisjoni sõnul võib ainult sellise organi juures, mille tegevus mõjutab kogu riigi territooriumi, tehtud tööd käsitleda kui teisele riigile tehtud tööd. Nii ei ole see aga liidumaade puhul, mille ülesanne on teostada võimu ainult nende territooriumil ja igal juhul ainult nende endi territooriumi huvides. Lisaks ei saa hageja tuletada faktist, et tal oli VB-s töötamise ajal diplomaadi staatus, et see organ oli olemuselt riik. Hagejal ei olnud tõelist diplomaadi staatus, vaid pigem tehnilise ja haldusteenistuse töötaja staatus, ja lisaks ta isegi ei taotlenud

diplomaadi staatust 18. aprilli 1961. aasta diplomaatiliste suhete Viini konventsiooni tähenduses, vaid ainult selle staatusega seotud teatud soodustusi.

- 26 Mis puudutab OGB-le tehtud tööd, siis leiab komisjon, et see organ esindab üksnes erahuvisid.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 27 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on kodumaalt lahkumise toetuse peamine eesmärk hüvitada teatud kulud ja ebamugavused, mis on tingitud alalisest teenistusest selles riigis, millega ametnik ei ole olnud püsivalt seotud enne ametisse asumist (Esimese Astme Kohtu 30. märtsi 1993. aasta otsus kohtuasjas T-4/92: Vardakas *v.* komisjon, EKL 1993, lk II-357, punkt 39; 14. detsembri 1995. aasta otsus kohtuasjas T-72/94: Diamantaras *v.* komisjon, EKL AT 1995, lk I-A-285 ja II-865, punkt 48, ja 28. septembri 1999. aasta otsus kohtuasjas T-28/98: J *v.* komisjon, EKL AT 1999, lk I-A-185 ja II-973, punkt 32). Selleks, et tekiks niisugune püsiv side, mis jätab seega ametniku ilma kodumaalt lahkumise toetusest, nõuab seadusandja, et ametniku peamine elukoht või põhilise tegevusalaga tegelemine oleks vähemalt viie aasta jooksul selles riigis, kuhu ta ametisse määratakse (eespool viidatud kohtuotsus Diamantaras *v.* komisjon, punkt 48).

- 28 Samuti tuleb meeles pidada, et personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a teine taane näeb ette erandi nende ametnikele, kes kuus kuud enne institutsiooni teenistusse asumist lõppenud viie aasta jooksul tegid tööd teisele riigile või rahvusvahelisele organisatsioonile. See erand on õigustatud seetõttu, et kuna sellisel juhul on nende isikute viibimine selles riigis ajutine, ei saa eeldada, et nad omaksid püsivaid sidemeid teenistuskoha riigiga (Euroopa Kohtu 15. jaanuari 1981. aasta otsus kohtuasjas 1322/79: Vutera *v.* komisjon, EKL 1981, lk 127, punkt 8, ja 2. mai 1985. aasta otsus kohtuasjas 246/83: De Angelis *v.* komisjon, EKL 1985, lk 1253, punkt 13).

- 29 Lahendamist vajab küsimus, kas hageja poolt viiteperioodi jooksul tehtud töö Austria Vabariigi alalisele esindusele Euroopa Liidu juures Brüsselis on vastavalt hageja väitele käsitletav riigile tehtud tööna personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses. Mõiste „riik” selles artiklis osutab ainult riigile kui juriidilisele isikule ja kui rahvusvahelise õiguse ühtsele subjektile ning tema valitsemisorganitele.
- 30 Vaidlus puudub selles, et töö tegemine niisugustele organitele nagu liikmesriigi alaline esindus Euroopa Liidu juures või riigi saatkonnad on käsitletav riigile tehtava tööna personalieeskirjade VII lisa artikli 4 tähenduses.
- 31 Käesoleva asja toimumist nähtub, et hageja töötas kogu viiteperioodi, nimelt 16. mai 1997 kuni 15. mai 2002, Brüsselis Austria Vabariigi alalises esinduses Euroopa Liidu juures selle esinduse koosseisulise liikmena.
- 32 Tõendis, mille Austria Vabariigi alaline esindus Euroopa Liidu juures väljastas 7. augustil 2002, kinnitatakse, et hageja „kuulus Austria [Vabariigi] alalise esinduse Euroopa Liidu juures tehnilise ja haldusteenistuse personali koosseisu alates 18. märtsist 1996”, seega kogu viiteperioodi kestel.
- 33 Austria Vabariigi alalise esinduse 9. märtsi 1996. aasta kiri Belgia välisasjade, väliskaubanduse ja arengukoostöö ministriumile kinnitab, et esindus taotles Belgia ametiasutustelt hageja nimel spetsiaalset isikutunnistust, et ta saaks selle esinduse juures alates 18. märtsist 1996 teenistusse asuda. Samuti tõendab Belgia välisministeeriumi 26. aprilli 1996. aasta kiri, et Belgia ametiasutused saatsid hageja nimele väljastatud spetsiaalse isikutunnistuse Austria Vabariigi alalisele esindusele. Sellele kirjale oli lisatud koopia kõnealuselt isikutunnistusest, mis oli väljastatud

16. aprillil 1996 kehtivusega kuni 16. aprill 2000, kus oli sõnaselgelt kirjas, et hageja on Austria Vabariigi alalise esinduse tehnilise ja haldusteenistuse töötaja. Lisaks näitavad Belgia ametiasutuste poolt hagejale järgnevalt väljastatud spetsiaalsed isikutunnistused, et tunnistuse kehtivusaega pikendati 16. aprillini 2003.

34 Austria Vabariigi alalise esinduse 21. jaanuari 2003. aasta kiri Belgia ametiasutustele näitab, et esindus teavitas Belgia välisministeeriumi, et „[hageja], esinduse tehnilise ja haldusteenistuse töötaja [on] esinduse teenistusest lõplikult lahkunud” ja et seetõttu on spetsiaalne isikutunnistus tagastatud.

35 Lõpuks esitas hageja Austria Vabariigi alalise esinduse tehnilise ja haldusteenistuse töötajana 7. augustil 1997 Belgia ametiasutustele taotluse käibemaksuvabastuseks isiklikuks otstarbeks ostetud teatud kaupade ja teenuste osas. Pealinna Brüsseli piirkonna ministeeriumi rahandusosakonna kiri tõendab samuti, et hageja oli 1997. aastal vabastatud piirkondlikust kinnisvaramaksust, kuna tema suhtes laienes 18. aprilli 1961. aasta diplomaatiliste suhete Viini konventsioon.

36 Siit järeldub niisiis, et hageja oli Austria Vabariigi alalise esinduse töötaja, et ta allus suursaadikule, Austria Vabariigi alalisele esindajale Euroopa Liidu juures ja et tema staatus oli sama, mis teistel esindusse tööle võetud ametnikel. Seetõttu on hageja töö Austria Vabariigi alalise esinduse juures kogu viiteperioodi jooksul käsitletav kui Austria riigile tehtud töö.

- 37 Seda järeldust ei lükka ümber komisjoni argumendid, mille kohaselt hageja alalise esinduse juures töötamisest hoolimata ei ole teinud tööd Austria riigile, kuna ta töötas VB ja OGB heaks, kes on liidumaade ja ametiühingute, mitte aga Austria riigi huve kaitsvad organid.
- 38 Oma väite toetuseks esitab komisjon terve seeria argumente, mis tuginevad Austria liidumaade, VB ja OGB pädevuse mõjule ja ulatusele ning nende liidumaade ja organite suhetele Austria riigiga siseriikliku õiguse pinnal.
- 39 Seda komisjoni väidet ei saa vastu võtta.
- 40 See väide tugineb tegelikult, nagu juba öeldud, Austria siseriiklikust õigusest tulenevatele asjaoludele ega ole seetõttu kooskõlas ühenduse õiguse ühetaolise kohaldamise nõudega ja võrdse kohtlemise põhimõttega, millest tuleneb, et ühenduse õiguse sätteid, mis ei viita kõnealuse normi tähenduse ja ulatuse määratlemisel sõnaselgelt liikmesriigi õigusele, tuleb tõlgendada kogu ühenduses autonoomselt ja ühetaoliselt, võttes arvesse sätte konteksti ja kõnealuse õigusakti eesmärki. Sõnaselge viite puudumisel võib ühenduse õiguse kohaldamisel tekkida siiski vajadus viidata liikmesriigi õigusele, kui ühenduse kohas ei leia ühenduse õiguses või ühenduse õiguse üldpõhimõtetes neid pidepunkte, mis võimaldaksid autonoomsel tõlgendamisel määratleda sellise sätte tähendust ja ulatust (Euroopa Kohtu 18. jaanuari 1984. aasta otsus kohtuasjas 327/82: Ekro, EKL 1984, lk 107, punkt 11; Esimese Astme Kohtu 18. detsembri 1992. aasta otsus kohtuasjas T-43/90: Díaz García v. parlament, EKL 1992, lk II-2619, punkt 36; 28. jaanuari 1999. aasta otsus kohtuasjas T-264/97: D v. nõukogu, EKL AT 1999, lk I-A-1 ja II-1, punktid 26 ja 27, mida kinnitab eespool viidatud kohtuotsus D ja Rootsi v. nõukogu). Käesolevas asjas ei ole viide Austria õigusele vajalik, kuna liikmesriigi alaline esindus Euroopa Liidu juures on vaieldamatult riigiasutus personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses.

41. Lisaks sisaldab see komisjoni väide vastuolu komisjoni enda seisukohaga käesolevas asjas, nimelt et mõistet „teisele riigile tehtud töö” tuleb tõlgendada siseriiklikust õigusest autonoomselt, et vältida mitmetimõistetavust, nagu Euroopa Kohus on kinnitanud eespool viidatud kohtuotsuses D ja Rootsi *v. nõukogu* (punkt 11). Veel enam, see väide on otseses vastuolus komisjoni seisukohaga, mille ta on samaaegselt võtnud teistes Esimese Astme Kohtus arutlusel olevates asjades, mis käsitlevad sama küsimust, mis on tõstatatud käesolevas asjas. Niisiis, kohtuasjas T-83/03: *Salazar Brier v. komisjon* väitis komisjon oma 30. septembri 2003. aasta vastuväites kindlalt, et sellised organid nagu alalised esindused Euroopa Liidu juures kuuluvad personalieeskirjade VII lisa artiklis 4 toodud „riigi” mõiste alla ja et need põhjendused on kehtivad olenemata selle isiku konkreetsetest kohustustest nimetatud organi teenistuses. Komisjon leiab tegelikult, et alalise esinduse juures töötava ametniku konkreetseid ja spetsiifilisi kohustusi analüüsida ei ole vaja, kuna selle sätte kohaldamiseks piisab asjaolust, et see ametnik töötab selles organis ja et viimane kuulub personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a teises taandes toodud „riigi” mõiste alla.
42. Seetõttu piisab selleks, et personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud erand täielikult laieneks, kui isik töötab sellises riigi osaks olevas organis nagu alaline esindus, mis kuulub eespool viidatud tähenduses riigi käsitluse alla, olenemata selle isiku konkreetsetest ja spetsiifilistest kohustustest nimetatud organi teenistuses. Kui see nii ei oleks, tuleks töökohustuste osas teha siseriikliku õiguse pinnal põhjalik analüüs, mis oleks vastuolus eespool viidatud nõuetega. Seda enam, et igal liikmesriigil on ainuõigus korraldada oma teenistusi kõige otstarbekamaks hinnatud viisil ning määrata ametnikele ja töötajatele kehtestatavad eesmärgid ja ülesanded.
43. Ilma igasuguse vajaduseta hinnata komisjoni argumente Austria siseriikliku õiguse normide kohta järeldeb eeltoodust, et tööd, mida hageja Austria Vabariigi alalise esindusele viiteperioodil tegi, tuleb käsitleda kui riigile tehtud tööd personalieeskirjade VII lisa artikli 4 tähenduses. Sellest tulenevalt tuleb need aastad kõrvale jätta

ning kõnealuse sätte kohaselt mitte arvestada. Seega, pidades meeles, et hageja töötas Austria Vabariigi alalises esinduses alates 18. märtsist 1996 ja kogu viiteperioodi jooksul, jääb eespool mainitud viieaastane viiteperiood ajavahemikku 18. märts 1991 kuni 17. märts 1996.

- 44 Siiski, selles osas piisab kinnitusest, et hageja ei elanud ega töötanud Belgias enne 15. maid 1995, st kuupäeva, millal ta kolis Brüsselisse, et töötada Tirooli liidumaa kantseleis. Sellest tulenevalt, kuna personalieeskirjade VII lisa artiklis 4 ette nähtud viie aasta jooksul ei olnud tema tavaline elukoht Brüsselis, vastab hageja kõnealuse sätte tingimustele kodumaalt lahkumise toetuse saamiseks.
- 45 Eeltoodust järeldub, et komisjonil ei olnud õigus, kui ta keeldus kõrvale jätmast seda perioodi, mil hageja töötas Austria Vabariigi alalises esinduses, ja seetõttu leidis, et hageja ei vasta personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud tingimustele kodumaalt lahkumise toetuse saamiseks.
- 46 Personalieeskirjade VII lisa artikli 4 rikkumisest tulenev teine väide tuleb seega vastu võtta.
- 47 Järelikult tuleb käesolev hagi lugeda põhjendatuks ja tühistada vaidlustatud otsus osas, milles keelduti hagejale kodumaalt lahkumise toetust maksmast, ilma et oleks vaja teha otsust hageja poolt esitatud teiste väidete kohta.

Kodumaalt lahkumise toetusega kaasnevad toetused

Poolte argumendid

- 48 Hageja väidab, et kui tema õigust kodumaalt lahkumise toetusele tunnustatakse, tuleb kohaldada Euroopa Kohtu 28. mai 1998. aasta otsusel kohtuasjas C-62/97 P: komisjon *v.* Lozano Palacios (EKL 1998, lk I-3273) põhinevat kohtupraktikat, mille kohaselt on tal automaatselt õigus päevarahadele ja sisseseadmistoetusele.
- 49 Komisjon leiab, et see kohtupraktika ei ole käesolevas asjas kohaldatav, kuna hagejal ei ole õigust kodumaalt lahkumise toetusele.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 50 Esimese Astme Kohus sedastab, et personalieeskirjade VII lisa artikli 5 lõike 1 esimene taane sätestab, et sisseseadmistoetust, mis moodustab majapidamistoetuse saamise õigusega ametniku puhul kahe kuu põhipalgaga võrdse summa või muudel juhtudel ühe kuu põhipalgaga võrdse summa, makstakse alalisele ametnikule, kes vastab kodumaalt lahkumise toetuse saamise tingimustele või kes tõendab, et ta on personalieeskirjade artikli 20 täitmiseks olnud sunnitud vahetama elukohta (Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-33/95: Lozano Palacios *v.* komisjon, EKL AT 1996, lk I-A-575 ja II-1535, punktid 57 ja 58, mida Euroopa Kohus on kinnitanud apellatsioonimenetluses eespool viidatud otsusega komisjon *v.* Lozano Palacios, punktid 20–22).

- 51 Kuna kodumaalt lahkumise toetuse saamiseks ette nähtud tingimustele vastaval ametnikul on personalieeskirjade VII lisa artikli 5 lõike 1 kohaselt õigus sisseseadmistoetusele, tuleb tunnistada, et hagejal on õigus sisseseadmistoetusele.
- 52 Mis puudutab päevarahasid, siis on tähtis meeles pidada, et see toetus ei ole seotud kodumaalt lahkumise toetusega ning personalieeskirjade VII lisa artikli 10 lõike 1 kohaselt antakse seda ainult siis, kui ametnik tõendab, et ta peab personalieeskirjade artikli 20 nõuete täitmiseks elukohta vahetama. Kuna hageja ei ole ametlikus kaebuses seda toetust taotlenud, tuleb seda toetust puudutav nõue jätta vastu võtmata.
- 53 Kõigest eeltoodust järeldeb, et vaidlustatud otsused tuleb tühistada ka osas, milles hagejale keelduti maksmast sisseseadmistoetust.

Kohtukulud

- 54 Vastavalt Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõikele 2 kohustatakse poolt, kelle kahjuks on otsus tehtud, hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtuasja kaotanud pool, tuleb vastavalt hageja nõudele komisjonilt välja mõista kõik kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda)

otsustab:

- 1. Tühistada 8. aprilli ja 29. oktoobri 2003. aasta otsused osas, milles hagejale keelduti maksmast Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punktis a ette nähtud kodumaalt lahkumise toetust ja sama lisa artikli 5 lõikes 1 ette nähtud sisseseadmistoetust.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.**

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. septembril 2005 Luxembourgis.

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

J. D. Cooke